

Тарас Григорович Шевченко

Таємниці життя

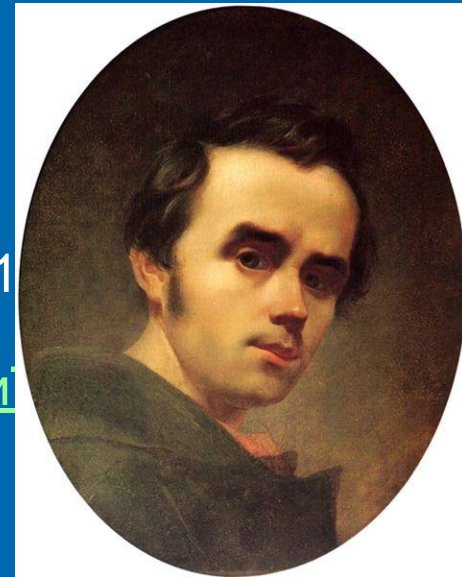
Початок великого життя

Народився 9 березня 1814 Народився 9 березня 1814
селі Моринцях

Звенигородського повіту Звенигородського повіту Київської
закріпаченій закріпаченій селянській родині Григорія
Шевченка та Катерини Якімівни Бойко

козацького походження. Згідно з
родинними переказами його діди і

прадіди козакували, служили у Війську Запорізькому, брали участь
у визвольних війнах і повстаннях, які відбувалися на Україні
XVII—XVIII ст. Ці повстання були жорстоко придушені і нормальне
суспільне життя у регіоні Черкащини, Полтавщини, Київщини,
Чернігівщини на тривалі роки було порушене. Основна частина
місцевого населення була закріпачена і зuboжіла. Саме такі
нелюдські умови стають середовищем для формування сильних і
непересічних особистостей, що присвячують життя боротьбі за
кращу долю свого народу. Одним з таких людей для українського
народу у той важкий час без сумніву став Тарас Шевченко.

Жінки у житті Шевченка

Таємниця Тарасового серця

- Минає час... під павутинням, що виплітає нестримне клопітке сьогодення, повільно і неминуче губиться, забувається і, на жаль, спотворюється минуле. І лише написане слово, видимий слід чийогось діяння, крізь віки слугує незаперечним доказом земного буття людської душі, допомагає збагнути таємницю Серця Тараса Шевченка.
- У 1861 році Тарас Шевченко помер. За 10 днів до смерті олівцем на офорті автопортрета 1860 р. поет у передчутті хвилини земного відходу написав свій останній вірш "Чи не покинуть нам, небого". У цих поетичних рядках прочитується усе життя Тараса Шевченка, його переживання, страждання, мрії та сподівання - зворушливе прощання поета зі своєю незрадливою музою, надія побачити бодай у раю власний куточок і бажання спочити з любов'ю до Бога, до рідної землі, до людей. Поет усвідомлює неминучість останньої хвилини, а тому зі спокоєм та іронією говорить про те, що навіть лікарський дар Ескулапа не зможе врятувати його від подорожі з мудрим Хароном до берегів вічної Лети. На думку одного з найвизначніших шевченкознавців Павла Зайцева, цей самоіронічний вірш - "незрівнянний поетичний документ боротьби безсмертної душі з тлінним тілом перед лицем фізичної смерти»

Шевченко у серцях

- Тарас Шевченко!... Це ім'я дорогоціною перлиною виблискує у золотій скарбниці світової культури. У славній плеяді безсмертних класиків літератури геніальний співець українського народу по праву стоїть в одному ряду з такими титанами думки і слова, як Гомер і Шекспір, Пушкін і Толстой, Гете і Байрон, Шіллер і Гейне, Бальзак і Гюго, Міцкевич і Бернс, Руставелі і Нізамі, чия мистецька спадщина стала надбанням усього передового людства. Тарас Шевченко символ чесності, правди і безстрашності, великої любові до людини. Вся творчість великого Кобзаря зігріта гарячою любов'ю до Батьківщини, проїнята священною ненавистю до ворогів і гнобителів народу. Його думи, його пісні, його полум'яний гнів, його боротьба за світлу долю трудового люду були думами, піснями, гнівом і боротьбою мільйонів. Поезію Шевченка люблять усі народи. Поет, який віддав усі свої сили боротьбі за визволення рідної України від соціального і національного гніту, виражав прагнення і сподівання всіх народів, всіх прогресивних людей світу. Тарас григорович Шевченко прожив дуже мало лише 47 років. З них 34 роки провів у неволі: 24 роки під ярмом кріпацтва і понад 10 років у найжорсткіших умовах заслання. А решту 13 "вільних" років перебував під невсипущим наглядом жандармів.

Пізнання справжнього автора

- Що більше пізнаєш справжнього Шевченка, то більше в його творах знаходиш незвіданого. Його феномен залишається до кінця не пізнаним. А чари його слова, мені здається, не будуть розгадані ніколи. Такою самою мірою, як і загадка його генія, хвилює нас його життєвий шлях. Схиляєшся перед силою його духу, характеру. Трагічною була його доля. Сирітство, поневіряння в наймах, жодної рідної душі поруч. І це в період життя, який вважають найсвітлішим, найщасливішим. Одна-однісінька за все життя усмішка долі - звільнення від кріпацтва. Яким треба було бути сильним і цілеспрямованим, щоб за кілька років надолужити те, що набувається десятиріччями: здобути освіту, оволодіти майстерністю художника, а потім шляхом самоосвіти стати одним з найосвіченіших людей свого часу. Він вільно володів французькою і російською мовами. Його знання з історії, українського фольклору, літератури, української мови по-справжньому енциклопедичні. Справжній подвиг Шевченка я вбачаю в тому, що він став основоположником української літератури, національної мови. Та життя готувало йому все нові й нові випробування. Десять років заслання. Його переслідували, кинули в нелюдські умови. Тяжко хворий, він мусив витримувати муштру солдатчини, йому забороняли писати, читати, малювати. Та зламати його героїчний дух не вдалось: "Караюсь, мучусь, але... не каюсь!".

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

- Інтернет
  - Автобіографія. Дневник / Т.Г. Шевченко. - К. : Дніпро, 1988. - 343 с.
  - Белозерова Л. И любви последней благодать... : Ее звали Лукерья Полусмак / Л. Белозерова // Правда Украины. - 1993. - 12 августа. - С. 4.
  - Заповіт, мовами народів світу. – Київ, 1961.
  - Зайцев П. Життя Тараса Шевченка. – Київ, 2004. – С. 453 – 454.
  - Шевченківський словник / за ред. І. Айзенштока, В. Афанасьєва. – Київ, 1976. – Т. 2. – С. 344 – 345.
-